

паче, расина се по пола като ексан геран. Отначало тя се изпаша; след това си помисли, че майката, най-строгий човек в къщи, не би могла да забележи малката злоупотреба; и с търпенивата воля, която само тя притежаваше, сдържа зърната едно по едно, сложи ги в кърпата си, скри остатъка от гърза и ликото, прибра пръката на мястото ѝ, и когато изчезна всяка следа от детата, Козима си помисли, че и тя ще е способна, както слушаше да разказват батите когато се върнат от полето, да извърши някоя кражба, да застигне нещо, като прикрие следите така, че никой никога да не може да подозре истинския виновник.

Подобни възражки фантасии не липсваха на ума ѝ; обаче самите батен, или дъти селани, които посещаваша къщата им, а често и разни гържани, пък и болнини, приятели на батата, гости, които идваха от селищата по планините и долините, ги насаждаха в подобителите и чувствателни деца, с разказите си за разни разбойнически приключения, които тогава изглеждаха като остатък от средновековните подвизи и битки, в един ратуйс от много километри наскоко. Ала с тия ферменти в себе си, момчетата растяха смели и дръзки, а момичетата, дори и когато биваха малки като Козима, имаха вече амазонски инстинкти. Майчиното възпитание, цяло изтъкано от делиция и строгост, смекчаваше поколното мекост, но вътрешната дейност на децата; повече би могло да строи бащиното възпитание, защото главата на семейството, господин Антонио, бе най-кроткият и сдържанил човек в околността; но той бе търпе зает с работата си, тласкан от нуждата да осигури солидно благосъстояние на децата си, за да може да се посвети и на тяхното духовно обогатяване.

Наистина, той ги прещаше на училище, а в негово присъствие, било от уважение и вродена обич, било от типемерие, те се показваха добре възпитани и кротки. Козима пък изпитваше към него безкрайно чувство на поверчивост, а понякога и на възхищение. Затова не се раздвояжи, когато го видя да се появява горе, на пошатаката на първия етаж, докато тя изкачваше стълбата към него.